

Z OBČINSKE KANDIDACIJSKE KONFERENCE

Za Bulca in Drnovška

23. februarja se je sestala občinska kandidacijska konferenca. V poročilu, ki ga je predstavil sekretar OK SZDL Bojan Osmak, je bilo zapisano, da je do roka na naslov OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik prispelo 139 zapisnikov temeljnih kandidacijskih konferenc (od skupno 216), kar je več kot 50 odstotkov.

Temeljne kandidacijske konference so kritično o postopku posredovale naslednje pripombe, pobude in stališča:

- dosejanje odločanje o kandidatih za različne družbenopolitične funkcije predlaganih kandidatov se jim zdijo neustrezne, ker ne izpričujejo večinskega mnenja. Zahtevajo, da se izbor kandidatov za pomembne družbenopolitične funkcije izvede z neposrednim odločanjem volilnih upravičencev na volitvah oziroma glede na sedanja določila ustave z referendumom!

- podpirajo takojšen prehod na splošne neposredne volitve, v katerih naj sodeluje vseh šest predlaganih kandidatov;

- da bi morali pred začetkom postopka razčistiti celoten postopek, ne da iz sredstev informiranja vsak dan izvejo za drugačno verzijo poteka postopka izvolitve. Zaradi tega izgubljajo zaupanje in se čutijo manipulirane!
- da morajo biti kandidati predstavljeni z dosežki v preteklosti, ne pa s svojimi funkcijami;

- odpirajo vprašanje, kako bo SZDL izvedla splošno opredeljevanje;
- izbrani kandidat mora biti razgledan z do-

volj velikimi izkušnjami, pri čemer mora biti njegov program v skladu z naporji za premagovanje zdajšnjih gospodarskih, družbenih in političnih težav, ujema pa naj se s programom kandidata za predsednika ZIS;

- dajejo prednost mlajšim kandidatom. Sicer pa je bila opredelitev na temeljnih kandidacijskih konferencah sledeča (upoštevaje KS in OZD):

ZA Marka Bulca se je izreklo 114 TTK, ZA dr. Janeza Drnovška 58 TTK, ZA dr. Tomaža Kalina 31 TTK, ZA dr. Gojka Staniča 44 TTK, ZA Dušana Šinigoja 34 TTK in ZA Vinka Vasleta 14 TTK.

Potem ko so delegati na občinski kandidacijski konferenci sprejeli poslovnik o svojem delu in poročilo - žal na oboje delegati niso reagirali z razpravo - so pristopili k opredeljevanju s tajnim glasovanjem do predloga možnih kandidatov za člana Predsedstva SFRJ iz SR Slovenije. Od vabljenih 122 delegatov je glasoval 101 delegat. Posamezni predlagani delegati so dobili naslednje število glasov: MARKO BULC - 70 glasov, dr. JANEZ DRNOVŠEK 54 glasov, dr. TOMAŽ KALIN 12 glasov, dr. GOJKO STANIČ 24 glasov, DUŠAN ŠINIGOJ 18 glasov in VINKO VASLE 5 glasov.

Delovno predsedstvo je na osnovi rezultatov glasovanja ugotovilo, da sta podpora najmanj tretjine navzočih delegatov na občinski kandidacijski konferenci dobila MARKO BULC in dr. JANEZ DRNOVŠEK.

S PREDSEDSTVA OK SZDL

O družbenih dejavnostih in bežigrasjski pobudi

O delu problematike družbenih dejavnosti, ki je bilo na dnevnem redu zadnjega skupščinskega zasedanja - o osnovnem šolstvu, je razpravljalo tudi predsedstvo OK SZDL, še prej pa njegov svet za vzgojo in izobraževanje. Izoblikovana so bila naslednja stališča, ki jih je predsedstvo v celoti podprlo.

Svet soglašal s pobudo o skrajšanju učnih načrtov, vendar meni, da mora k temu pristopiti stroka. Strokovni svet SRS naj zato prouči ponujene možnosti, vsekakor pa spremeni program osnovne šole v smislu odpravljanja številnih pomanjkljivosti kot so npr. preobsežnost programov, aktualnost učnih vsebin, prilagojenost programov razvojni stopnji otrok, njihovim sposobnostim in miselnosti ipd. Ob tem tudi predlaga, da na osnovi posebne raziskave pride do spremembe Pravilnika o preverjanju znanja za učence od 1. do 4. razreda (po švedskem in osijskem vzoru) v smislu klasičnega ocenjevanja na razredni stopnji.

Kar zadeva normativov zaposlenih na oddelek svet ugotavlja, da šole le-te dosledno spoštujejo, saj gre drugačno obnašanje v škodo samih kolektivov!

Vse preveč pa se pri tem pozablja na permanentno izpopolnjevanje in usposabljanje pedagoških delavcev. V ta namen morajo vsi odgovorni nosilci od Zavoda SS za šolstvo do samih šol oblikovati tak program izpopolnjevanja, ki bo kvalitetno vplival na posodabljanje osnovne šole. Ob uvajanju 4-letnega študija učiteljev na Pedagoški akademiji pa svet tudi ne vidi pretirane bojazni, da bi med pedagoškimi delavci nastal tehnološki višek!

Odločno zagovarja tudi stališče, da se delovanje COŠ (Dobrova in Horjul) ne samo ohrani ampak tudi strokovno dograjuje! Na COŠ bi gledali tudi kot na ustanovo, ki ima še dodatno usposobljen kader, katerega bi se lahko pogosteje posluževali za zahtevnejše naloge ali projekte!

Podaljšano bivanje za učence prvih treh razredov ne sme izostati in to brez participacije staršev. Pri učencih 4. razreda je potrebno imeti v vidu predvsem tiste, ki potrebujejo dopolnilno pomoč pri učenju. Podaljšano bivanje na predmetni stopnji pa naj bi starši sofinancirali.

Glede upravičenosti obstoja posameznih podružničnih šol svet meni, da je potrebno

odločitev prepustiti samim krajevnim skupnostim in staršem, ki so tudi po zakonu odgovorni za njihov obstoj in delovanje.

Svet se zavzema za izdelavo ljubljanskega elaborata o družbenoekonomski upravičenosti ustanovitve poslovnega združevanja osnovnih šol. Pri tem pa opozarja, da v naši občini že deluje Skupnost osnovnih šol (edina v Ljubljani), ki je nastala na osnovi Potrebe po medsebojnem sodelovanju in reševanju skupnih vprašanj, ki zadevajo predvsem stroko. Obstaja bojazen, da bi s tem nastala še ena organizacijska oblika, ki bi zajedala v sredstva namenjena vzgoji in izobraževanju in ki bi posamezne službe odtujila šolam.

Nujno je potrebno nekaj ukreniti v smislu razbremenjevanja cen šolske prehrane, saj z vsakim višanjem cene pada število abonentov. Da pa bi iskali možnost financiranja OD kuhinjskega osebja v svobodni menjavi dela pa svet ne vidi smisla, saj se to že pred mnogimi leti ni obneslo, kaj šele danes!

Podprta pa so bila tudi stališča sindikalnega predsedstva, ki je gradivo ocenilo kot strokovni izziv za nadaljnje delo pri razreševanju problematike teh dejavnosti in katerim moramo v sedanjih zaostrenih razmerah omogočiti pogoje za nemoteno delovanje. Z namenom, da se gradivo obravnava v okoljih, ki ga neposredno zadeva, bo organizirana razprava v okviru odbora sindikata dejavnosti vzgoje, izobraževanja in znanosti. Pri tem je bilo opozorjeno, da iz večine sprejetih stališč osnovnih sindikalnih organizacij osnovnih šol izhaja, da le-te odklanjajo ustanovitev združevanja osnovnih šol. Odločitev o tem pa je možno sprejeti le na podlagi elaborata o ekonomski upravičenosti.

O ukinitvi medobčinskih svetov SZDL

Predsedstvo je razpravljalo tudi o pobudi bežigrasjske SZDL, ki predlaga ukinitve medobčinskih svetov SZDL in skupnosti ljubljanskih občin ter se izrekli, da se pobudo razširi na vse medobčinske družbenopolitične organizacije, medobčinsko gospodarsko zbornico in medobčinske ZS. Dana pa je bila tudi pobuda da občina Ljubljana Vič-Rudnik izstopi iz skupnosti jugoslovanskih mest ter da jo tozadevno zastopa mesto Ljubljana.

IZ PREDHODNE RAZPRAVE O DOPOLNILIH SLOVENSKE USTAVE

Življenje prehiteva zakonodajo

23. februarja so o tem delovnem osnutku spregovorili na seji odbora za družbenopolitični sistem družbenopolitičnega zbora; sveta za družbenopolitični sistem pri OK SZDL, sveta za razvoj samoupravljanja in uveljavljanja delavcev v delegatskem sistemu pri občinskem sindikalnem svetu, delovne skupine za spremembe volilne zakonodaje in občinski izvršni svet. Oblikovali so vrsto splošnih in povsem konkretnih ugotovitev ter stališč, katere objavljamo.

Vrsta odprtih vprašanj

Vsekakor bo potrebno o javni razpravi o osnutku amandmajev ugotoviti ali predloženi osnutek ustreza usmeritvam Predsedstva SR Slovenije, da se prične postopek za spremembo ustave SR Slovenije. Rešitve ne smejo biti v nasprotju z zvezno ustavo, zato je potrebno ugotoviti koliko in na kakšen način je v predloženem osnutku dosežena skladnost med amandmaji, k zvezni ustavi in amandmaji k ustavi SRS, kar še posebej velja za družbenoekonomski sistem. Prav tako v predloženem delovnem osnutku ni zadovoljivega odgovora na pozive javnosti, ki zahtevajo drugačno ureditev na področju samoupravnih interesnih skupnosti, še posebej SIS na področju gospodarske infrastrukture in družbenih dejavnosti.

Na področju odnosov republika-občina je potrebno rešiti vprašanje pristojnosti in odgovornosti za posamezna področja predvsem na področju urejanja prostora. Konkretni problemi glede urejanja prostora naj bi se reševali tam, kjer so nastali kar pomeni, da bi se na nivoju republike reševali le skupni interesi. Prav tako je bilo ocenjeno, da v danem osnutku ni zadovoljivih rešitev glede vloge in položaja občine v družbenoekonomskem in družbenopolitičnem sistemu. Enaka ugotovitev velja tudi za krajevno skupnost. Dogovorjeno je bilo tudi, da v nekaterih določbah - verjetno tudi zaradi hitrosti nastajanja osnutka, ni dosežena potrebna skladnost in povezanost določb amandmajev ter veljavne ustave SR Slovenije (planiranje, urejanje prostora...) Velik podatek pa je v amandmaji, še vedno dan samoupravnemu sporazumevanju in družbenemu dogovarjanju, tudi na področjih, ki jih nova sistemska zakonodaja drugače ureja.

Nekateri amandmaji so nedorečeni

Oblikovane pa so bile tudi pripombe k posameznim amandmajem. Tako so podprli rešitev XV. amandmaja, ki pravi, da se z akti družbenopolitičnih skupnosti lahko zagotovi v skladu z družbenim planom občine obvezno financiranje ustavno in zakonsko zagotovljenih skupnih družbenih potreb v obsegu, ki je nujen za uresničevanje pravic delovnih ljudi in občanov, oziroma, ki je nujen za doseganje drugih osnovnih ciljev družbenega razvoja. Glede XXVII amandmaja je bil izražen dvom v obveznost javnega financiranja, saj bi se ta nanašal tudi na občane. Nekateri osebni dohodki so že tako preobremenjeni z drugimi prispevki. Podprta pa je bila možnost ustanavljanja skladov družbenopolitičnih skupnosti za financiranje razvojnih in drugih skupnih potreb (prav tako zapisana v istem amandmaju). Kaj je mišljeno s socialno sestavo delavskega sveta, je

vprašanje, ki se nanaša na amandma XXVIII. V zvezi z XXIX amandmajem (oblikovanje zborov skupščin družbenopolitičnih skupnosti) je oblikovan predlog, da se uvedejo stalni delegati s štiriletno mandatno dobo, ki se volijo neposredno in s tajnim glasovanjem. Nedorečen je tudi XXXII amandma, ki govori o posebni družbenopolitični skupnosti. Oblikovan je bil predlog, da glede na določene izvirne pristojnosti »mesta« kot posebne družbenopolitične skupnosti, pristojni organi v nadaljnji razpravi ocenijo položaj občine oziroma se zastavlja vprašanje, katere pristojnosti bodo imele občinske skupščine v okviru »mesta«. Glede XLV amandmaja pa je bilo predlagano, da skupščina občine določi posebno delovno telo, ki bi proučilo in eventuelno podalo dopolnitve tega amandmaja, tako, da bi bile pristojnosti skupščin družbenopolitičnih skupnosti jasno določene in razmejene. K LIV amandmaju pa so predlagali varianto, po kateri bi republika Slovenija imela predsednika predsedstva, s tem, da bi del funkcij, ki jih sedaj opravlja predsedstvo neposredno zavzela ustrežna delovna telesa skupščine.

Posebej je bilo v razpravi opozorjeno, da bi bilo potrebno za javno razpravo o osnutku pripraviti posebno gradivo, ki bi problemsko po področjih prikazalo vsebino sprememb in dopolnitev slovenske ustave.

Delegatska razprava

Delegati vseh treh zborov republiške skupščine so se seznanili z uvodno informacijo, ki jo je nazorno podal član skupščinske ustavne komisije dr. Miran Mihelčič. Podprli so zgoraj navedene ugotovitve razširjene seje odbora za družbenopolitični sistem. Stane Vencelj iz KS Milan Česnik je v razpravi podčrtal nujnost ustreznega besedila z jasno obrazložitvijo, ki ga bo zahtevala najširša javna razprava o osnutku ustavnih dopolnil. Pogrešal je boljše opredelitev komunalnega sistema s posebnim poudarkom na organiziranosti samoupravnih interesnih skupnosti in krajevnih skupnosti. Nedorečen ostaja tudi davčni sistem, pa tudi volitve in sam delegatski sistem. Delegatka iz Inštituta Jožef Stefan je dejala, da delovni osnutek ni izpolnil pričakovanj delegatske baze in javnosti. Prinaša le malo izvirnega, čeprav že danes življenje ponuja veliko tega. Dopolnila nič ne povedo o političnem pluralizmu, življenje prehiteva zakonodajo, spremembe v delegatskem sistemu so preohlapne pri čemer gre predlagati profesionalne delegate in ukinitve družbenopolitičnih zborov in preprečiti bohotenje samoupravnih interesnih skupnosti. V mnogočem se je tem razmišljanjem, pridružil tudi Herman Grabner - delegat družbenopolitičnega zbora. Tak delovni osnutek še vedno ne dosega cilja, da bi bolje živeli, zato je treba težišče dela usmeriti v novo ustavo, pri čemer naj ustava ne predstavlja doziranje pravic politike kar pomeni, da politika ne sme po kapljicah na recept predpisovati svobode, ustava pa ne sme biti trenutni ali kratkoročni dokument. Vrsto pomislekov je izrazil glede skladov, obveznega posojila ter se zavzel za popolno finančno disciplino, ki naj bo ustavna kategorija ter bil proti tistim amandmajem, ki bohotijo lokalizme.

BILI SO MED NAMI

Ivan Skodlar

Tako nepričakovano, iznenada se soočamo z bridko resnico, da se je tako na hitro pretregala življenjska nit našega Ivana. Polno idej in načrtov ostaja z odhodom Ivana Skodlarja za vedno neizrečenih in neustvarjenih. Pogrešali bomo njegovo vsestransko družbeno aktivnost v Kozarjah, na Vrhovcih, v naših borčevskih vrstah, na občinskem odboru Zveze borcev, kjer je povsod z velikimi izkušnjami in občutkom za pravičnost pomagal reševati probleme, ki jih težki trenutki sedanjega časa vsakodnevno porajajo. Prav zaradi teh njegovih aktivnosti in človeških vrlin, ki niso dane vsakomur, je bil povsod priljubljen in spoštovan. Članstvo Zveze borcev Kozarje - Tržaška cesta ga je med drugim proglasilo za častnega člana Zveze borcev. Tak je bil njegov značaj, katerega je oblikovalo življenje, ki je bilo zanj resnično le en sam delovni dan.

Že v rani mladosti je z vso težo občutil socialne krivice in pomanjkanje. Namesto brezskrbne mladosti je moral še kot otrok v neizprosno borbo za vsakdanji kruh in preži-

vetje. Z njemu lastno upornostjo je prišel do poklica, pa kljub temu večkrat ni uspel dobiti dela. Na lastni koži je občutil vso krivico predvojnih režimov. Z mamo sta se kljub težavam uporno prebijala skozi življenje, ki je bilo v teh časih težko. Zato je naš osvobodilni boj proti okupatorju in za socialno pravičnejši red imel v Ivanu iskrenega pripadnika in organizatorja. Osvobodilna fronta in obožen boj slovenskega in jugoslovanskih narodov sta bila njegova življenjska opredelitev, kateri je ostal zvest vse do prezgodnjega slovesa. To je bila pot velikih in težavnih preizkušenj, ki jih je bil tak izreden revolucionarni vojni čas poln.

Aktivno se je vključeval v organizacijo OF in slovenskega partizanstva. V najtežjih dneh partizanskega bojevanja v Dolomitih je ostal tudi Skodlar in bil zaradi svoje skromnosti in znanja politično izredno uspešen in priljubljen. Tudi v tistih najtežjih časih se je zavzemal za socialno pravičnost, svobodno ustvarjalnost in spoštovanje človekovih svoboščin. Svobodna domovina je takega kova ljudi potrebovala. Zato mu je zaupala vrsto odgovornih nalog, ki jih je vseskozi uspešno opravljal. Bil je dolgoletni direktor SAP-a, ki je prav pod njegovim vodstvom prerasel v ugledno slovensko prevoziško podjetje. Mnogo bi lahko še naštevati. Za svojo dolgoletno, vsestransko aktivnost v NOB in svobodi je prejel vrsto visokih priznanj in odlikovanj. Bil je nosilec Partizanske spomenice 1941 ter najvišjega priznanja mesta Ljubljane - Zlate plakete ilegalca.

Ivana Skodlarja bomo ohranili v trajnem spominu kot dobrega tovariša, partizana, predanega komunista in človeka.

STANE VRHOVEC